

Sygn. akt VI U 5160/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 22 października 2012 r., (...)

w sprawie: G. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi

w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu G. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VI U 5160/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu G. K. od dnia 1 listopada 2012 roku dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisu art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227)

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczony został uznany za zdolnego do pracy zarobkowej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż aktualny stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony G. K. ostatnio zatrudniony jako stolarz, z zawodu technik- technolog drewna do dnia(...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu (...)złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy. Pozwany organ rentowy poddał go badaniu przez lekarza orzecznika ZUS i komisję lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach nie uznali ubezpieczonego za osobę niezdolną do wykonywania zatrudnienia.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania orzeczeń wydanych przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: ortopedy, internisty.

Biegli w wydanej opinii (...)rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- pourazowe ograniczenie sprawności ręki prawej z zaburzeniami czucia,
- brak obuocznego widzenia,
- wygojone zapalenie kości podudzia lewego bez ograniczenia sprawności.

W ocenie biegłych, na podstawie przeprowadzonego badania, stan zdrowia ubezpieczonego powoduje nadal częściową okresową niezdolność do pracy na okres dwóch lat, czego przyczyną są schorzenia wymienione w punkcie 1 i2 rozpoznania medycznego. Schorzenia te w znaczący sposób ograniczają zdolność zarobkową ubezpieczonego. W porównaniu z poprzednim badaniem w stanie zdrowia ubezpieczonego nie stwierdzono żadnej poprawy. Stwierdzone u ubezpieczonego zmiany chorobowe są trwałe.

Wobec powyższego biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, podstawą ich ustaleń były te same dowody, którymi dysponował pozwany organ rentowy.

-dowód; opinia biegłych(...)sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany organ rentowy zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż nie przedstawiono dowodów obiektywnych uzasadniających sentencję, gdyż opis badania jest lakoniczny, nie przedstawiono dokładnych zakresów ruchomości, niewielki deficyt siły podczas chwytu i nieobiektywne zaburzenia czucia nie mają następstw funkcjonalnych ograniczających możliwość zatrudnienia

Wobec powyższego, pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych, bądź oddalenie odwołania.

Wobec powyższych zastrzeżeń, Sąd dopuścił dowód z opinii drugiego zespołu biegłych (- ortopedy, okulisty, specjalisty medycyny pracy)w celu ustalenia aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Biegli drugiego zespołu w opinii wydanej w dniu (...)rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- przebyte pourazowe uszkodzenie nerwu pośrodkowego prawego upośledzające funkcję ruchową kończyny dolnej prawej,

- przebyte spiralne złamanie podudzia lewego leczone operacyjnie z ograniczeniem ruchów, upośledzające sprawność kończyny,

- zez zbieżny z niedowidzeniem oka lewego od dzieciństwa.

Zdaniem biegłych drugiego zespołu, aktualny stan zdrowia ubezpieczonego powoduje upośledzenie sprawności organizmu w stopniu ograniczającym zdolność do pracy. Ubezpieczony z zawodu technolog drewna wykonywał pracę w charakterze stolarza. W maju 2012 roku doznał złamania spiralnego kości piszczelowej lewej, które upośledza sprawność kończyny. Z tego powodu był rehabilitowany w ramach prewencji ZUS. We wrześniu 2009 roku doznał urazu przedramienia prawego z uszkodzeniem nerwu, tętnicy i mięśni. Obecnie utrzymuje się upośledzenie funkcji ruchowej przedramienia prawego. Od dzieciństwa utrzymuje się niedowidzenie oka lewego.

Ubezpieczony jest nadal niezdolny od września 2012 roku do końca grudnia 2013 roku nie może wykonywać pracy w zawodzie stolarza, ponieważ ręka prawa jest niepełnosprawna. Nadto ślepotą oka lewego jest przeciwwskazaniem do pracy przy maszynach w ruchu i na wysokości. Ponieważ ubezpieczony jest technologiem drewna, częściową niezdolność do pracy należy przeznaczyć nie tylko na dalszą rehabilitację, ale też do przekwalifikowania zawodowego, tym bardziej, że posiada on średnie wykształcenie, wobec czego biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez komisję lekarską ZUS.

-dowód: opinia drugiego zespołu biegłych (...)akt sądowych

Po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłych drugiego zespołu, pozwany organ rentowy nie zgłosił do niej dalszych zastrzeżeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Sąd uwzględnił wydane przez biegłych opinie i uznał je za wyczerpujące, poddające wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych, przy czym odnośnie kresu trwania częściowej niezdolności do pracy, Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii wydanej przez drugi zespół biegłych.

Opinie biegłych zostały szczegółowo uzasadnione, a ponadto wnioski w nich zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego oraz po przeprowadzeniu stosowanego badania ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, nadto po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłych drugiego zespołu, pozwany nie zgłosił do niej żadnych zastrzeżeń.

Sąd uznał wobec tego opinie biegłych za miarodajne dla aktualnej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo ubezpieczonego do renty z tytułu niezdolności do pracy. Spór stron w tej kwestii należy więc rozstrzygać w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / t.j. Dz. U. z 2009 roku nr 153 poz. 1227/, a ściślej rzecz ujmując m.in. o treść art. 57 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresie składkowym lub nieskładkowym albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Podstawą przyznania renty jest ustalenie, że osoba dochodząca tego świadczenia jest niezdolna do pracy, a więc jest częściowo lub całkowicie niezdolna do wykonywania zatrudnienia, a po przesądzeniu tej przesłanki, czy posiada ona wymagany okres zatrudnienia i czy niezdolność do pracy powstała w odpowiednim okresie.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu

naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest zgodnie z ust. 3 cytowanego przepisu osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienionej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Dokonując analizy stanu zdrowia ubezpieczonego przez pryzmat wszystkich wymienionych wyżej przesłanek, Sąd doszedł do przekonania, że występujące u ubezpieczonego schorzenia stanowią podstawę orzeczenia o niezdolności do pracy na dalszy okres wskazany w opinii drugiego zespołu biegłych.

Jak z powyższego wynika powód spełnia przesłanki uzasadniające przyznanie prawa do renty wymienione w art. 57 cytowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem biegli lekarze sądowi w wyniku przeprowadzonego badania orzekli, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żadanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek